

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 14. Pauperum solatia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Ieges solis pauperibus lata videntur. Quærit Lyranus: cur non & adulterum adduxerint? qui accusari, & puniri, æquè merebatur, ac adultera. Respondet: fortè adulter erat dives; adultera fortè erat pauperula mulier; quæ non habuit, unde illis satisfaceret. Did. Nis. fer. 6. D. 3. Quadr.

In peccatis natus es totus, & tu doces nos? Joan. 9. 34. Quæ peccata recens natum, & arbitrij impotem, fecerunt? Originale omnes inficit, actuale non tulit ætas: cur ergo in peccatis natum affirmant? natus est cæcus, & pauper: sicque apud omnes inopia, & miseria, audit; ut ijs, velut sceleri, insultent. Naxera in Jos. 9. §. 20.

Et eiecerunt eum foras. Joan. 9. 34. Cur mendicus hic Christi mirabilia prædicans, eiecit de Synagoga? non verò Lazarus. Joan. 11. Lazarus dives, unus è primis: & in Mundo omnis molestia pauperibus infligitur; potentes immunes. Sylveira hic. q. 19.

Scio tribulationem tuam, & paupertatem. Apoc. 2. 9. Semper cum paupertate tribulatio, & persecutio, jungitur: imò ipsa paupertas tribulatio. S. Chrysof. hom. de divite: habet paupertas martyrium suum; & egestas bene tolerata facit martyrium: sed egestas propter Christum; non propter necessitatem. Sylveira hic.

Clamat ante domum tuam nudus, & negligis: & tu sollicitus es, quibus marmoribus pavimenta vestias. Pecuniam pauper querit, & non habet: panem postulat homo; & equus tuus aurum sub dentibus mandit. S. Ambros. lib. de Nabuthe Jezraelita c. 13.

Aliorum divitiæ, eorum, qui in paupertate sunt, tormenta sunt. S. Chrysof. de divite Luc. 16.

§. XII.

Pauperes honora, non sperne, non afflige, cura, juva.

Propter vos egenus factus est. 2. Cor. 8. 9. S. Ambros. in Pl. 118. cum dives pauper factus est, noli tu contemnere plebejum, quia nobilis es; noli despiciere servum, quia potens es; noli pauperem fastidire, quia dominus es. Nunquid nobilior? nunquid potentior? nunquid locupletior Christus est? ille pro te suscepit illa, quæ tu despicias. Admonentur hic divites, & nobiles; non superbire adversus pauperes, & ignobiles: quia simul dicunt Deo, *Pater noster.* S. August. l. 2. de ferm. D. in monte.

An forsân tua te credis habere? res pauperum tibi credita est: etiamsi laboribus iustis; etiamsi hæreditate paternâ, in te pervenerit. Nû putas, non potuisse Deum hanc pecuniam abs te auferre? sed ideo non fecit: quia te dominum esse vult benignitatis erga pauperes. S. Chrysof. hom. 78. in Matth. 24.

Invidiam faciunt, quia aurum erogatur; nec ego hanc invidiam perhorresco. Habeo ærarios: ærarij mei pauperes Christi sunt. Hunc novi congregare thesaurum. Utinam hoc mihi semper crimen ascribatur; quia aurum pau-

peribus erogatur. Quòd si objiciunt, quòd defensionem ab ijs requiram, non nego; sed etiam ambio: habeo defensionem; sed in orationibus pauperum. Cæci illi, claudi, debiles, & senes, robustis bellatoribus fortiores sunt. S. Ambros. orat. in Auxentium de Basilicis tradendis.

Historia Indicæ narrant, apud Peruanos Ingas reges, antequam regnum incant, per dies aliquot laceris indutos vestibus, velut pauperes, & mendicos, per urbem incedere: ut indicent; paupertatem, ac pauperes, sibi cordi esse, & fore. Cornelius in Ecclæ 4. 16.

§. XIII.

Pauperes sunt in bonum divitum.

Unde ememus panes. Joan. 6. 5. Mundus nulli est obligator, quàm pauperibus. Urbes, quas videtis tam amplas, domos, quas inhabitatis tam magnificas; basilicas, quas admiramini tam sumptuosas; sunt opera pauperum: qui lapides eruerunt, advexerunt, calcem parârunt, ligna fiderunt, muros construxerunt. Panem vobis dat rusticus, qui seminat, agrum colit. Aurum, & argentum, soli pauperes effodiunt, in clibanis purgant. S. Chrysof. hom. 34. in 1. Cor. perspicuum est, fieri non posse, ut absque pauperibus constet civitas. Aloysius Juglar. conc. 22. horti Quadrag. Ideo Deus pauperes in hoc Mundo esse permisit, ut omnis homo haberet, quomodo peccata sua redimeret. B. Cæsar. Arelat. hom. 15.

§. XIV.

Pauperum solatia.

Num. 1.

Paupertas Christi. Signum divinitatis.

Eccæ Rex tuus veniet tibi iustus, & Salvator: ipse pauper, & ascendens super asinam, & super pullum filium asinæ. Zach. 9. 9. S. Cyrill. Jerof. Catech. 12. ait. Si Propheta solum dixisset: *eccæ Rex tuus veniet tibi iustus, & Salvator;* dubios nos reliquisset: cum multi sint, fuerintque iusti reges, & suorum subditorum sospitatores. Idcirco Prophetam appellat: da nobis signum, quòd alij reges non habeant; da nobis signum proprium regis, cujus regnum annuntias. Respondet vates: *eccæ vobis signum illud speciale: pauper, & ascendens &c.* Did. Nis. D. Palm.

Ubi est, qui natus est Rex Judæorum? Matth. 2. 2. Quâ ratione adducti sunt, ut sibi persuaderent, eum, qui recens natus est, esse & Regem Judæorum, & Redemptorem Mundi, & verum Deum? Rationem dant: *Vidimus enim stellam ejus in Oriente.* Si Deus est, ut ajunt, qui recens natus; quid dicunt, agnoscere se ejus divinitatem, quia stellam ejus viderunt? Nonne facilius eum agnovissent, si plures stellæ, quasi totidem famuli facigeri, illis præluxissent? quàm una sola? Minime: nam hinc

hinc Dei Majestas, differentiaque illius ab homine, intelligitur: quod homo cupiditate suâ illectus unam pro pluribus stellis prompte relinquet; verum Deus multas pro una deserit. Did. Nifs. D. Palm.

Invenerunt puerum & procidentes adoraverunt eum. Matth. 2. 11. Res utique mira, auditu stupenda. Quid potuerunt reges illi tam inclyti dicere, qui de terra tam remota Deum Regem venerant adorare; dum indicante stellâ intraverunt in stabulum; viderunt infantulum tantâ paupertate compressum. Poterant enim dicere: quis rex est iste? Si enim Rex est, ubi regis palatium? ubi regale solium? ubi turba obsequentium famulorum? sed, ut videmus, palatium ejus est stabulum, solium est praesepe; & si turbam quaris famulorum, invenies bovem, & asinum. O fides admiranda! fides veneranda, fides sollicito corde tractanda! Confundatur infidelitas nostra, stupeat nostra superbia, quæ non timet ad Patris dexteram jam sedentem; quem adoraverunt reges in praesepe vagientem. S. Bonaventura l. 26. in Epiph.

Vidimus stellam ejus. ib. Dicite potius, vidisse vos ejus solem, lunam, stellas, quorum ille sit Dominus. Nec unius tantum stellæ dominum facite, quæ ipsum illuminet. S. Chrysol. l. 156. verè, sicut dixit Apostolus: *cum esset dives, pauper factus est.* 2. Cor. 8. 9. cum esset in sua Deitate dives, nostrâ sit pauper in carne; & habere cepit stellam unam, totam qui fecit, habet, & continet creaturam, q. d. qui in stabulo natus, in praesepe reclinat; ei una stella satis est; nec major ostentatio necessaria. Quale enim hoc esset; si pauper, cui pro lecto est praesepe, pro domo natali stabulum, plures faces ad suum obsequium adhiberet. Did. Nifs. ib.

Resplenduit facies ejus sicut sol. Matth. 17. 2. Inmodicam vultus claritatem vult Mathæus indicare; cum illum ait solis instar resplenduisse. Sed non videtur magna exaggeratio, quando Isaias de beatis ait, eos sole septies splendidiore futuros, c. 30. 26. Quod si ita est; cur Christus tantum *sicut sol* resplenduit? Ad mensuram conditionis suæ extendit suam ostentationem: nec splendorem protulit majorem, quam tunc res postulabat. Id. ib.

Sedens super asinam. Matth. 21. 5. Relinquere majus pro minore, proprium est magnificentiæ Dei; quod consuetudo cupiditatis humanae non habet. Christus sedens super asinam, Jerosolymam triumphator ingreditur, cum invehî posset curru triumphali. Si purus homo fuisset, magnificos apparatus in triumpho solennitatem undique accersisset. Id. ib.

Hoc vobis signum. Luc. 2. 12. ex quo scilicet cognoscere possitis, esse Deum, quem reperietis natum. *Invenietis infantem pannis involutum, & positum in praesepe.* Et hæc sunt Dei judicia? Mendicabulum potius, quam Dei Filium, loquuntur pauperes panni, & praesepe. Sed bene dicit Angelus: *hoc vobis signum.* Nam quod elegit vide stabulum, angustum praesepe, pauperes pannos; qui poterat sibi curare sumptuosum palatium, magni-

ficum stratum, pretiosa peristromata. Hoc infantis homine majoris signum est, hoc Deum indicat; qui majora minoribus postponit. Id. ib.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves - nonne dimittit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam, quæ perierat. Luc. 15. 4. S. Chrysol. hæc parabola plus divinæ pietatis, quam consuetudinis humanae, loquitur; & exprimit veritatem. Magna relinquere, amare minora, Dei potestatis est, non cupiditatis humanae. q. d. homo unam facile contemneret, cui ovium nonaginta novem potestas fieret: quia ambabus manibus repellit minora, & arripit majora. Id. ib.

Num. 2.

Alia de paupertate Christi.

Ex Veteri, Novo, & Patribus.

Abel. Gen. 4. Abel interpretatur nihil habens. Et Christus Dei Filius nihil omnino habuit. Matth. 8. 20. *vulpes foveas habent* &c. pauper in ingressu, pauperior in progressu, pauperrimus in egressu. Hugo Card. hic.

Lapis ille, quem capiti suo supposuit Jacob. Gen. 28. 11. ut dormiret, hic Christum significat, lapidem angularem. Hunc enim quicumque supponit capiti, id est, cordi suo, dormit securus: quia Mundi divitias contempsit; & ideo Mundi passionibus non perturbatur: nihil habens in saeculo, cur gaudeat, cur timeat, cur speret, cur doleat? S. Rupertus l. 2. in c. 1. Joan. Sicut Jacob, dormire cupiens, ideo lapidem pro cervicali capiti suo supposuit; quia pauper è domo patris sui exiit, solò baculo nixus, non habens, ubi caput suum reclinaret; sic pia anima, quæ pulvillos, & cervicalia terrena, ex animo contempsit, non habens ubi caput suum commodè in Mundo reclinet; confugit ad laevam Christi Dei, & hominis; qui pro nobis ita egenus factus est, ut non haberet, ubi caput suum reclinaret. Et super hanc pauperis Christi manum quiescit; totamque suam spem collocat: confidens, quod ipsius meritis Divinitatis amplexabitur illam, de Ponte in Cant. 2. Exh. 40 §. 2.

Cumque complexisset sorte dividere terram &c. Jos. 19. 49. Quare Josue, cum alijs terram disperteret, sibi non distribuit aliquam portionem; sed urbem accepit à populo? Imitatus est in eo modestiam Domini: *discite enim* ait, *à me* &c. Matth. 11. 29. Extremam itaque expertus est inopiam; ita ut nè domum quidem haberet. *Filius*, inquit, *hominis* &c. B. Theodoretus in Jos. q. 17. hic.

Videant pauperes, & lætentur &c. Ps. 68. 33. Quid videant? Christum egentem, Christum mendicantem. Videant, & lætentur: cum in paupertate sint frateres, & socij Filij altissimi D. N. J. C. S. Bonaventura l. 2. in Convers. S. Pauli.

Videns autem Jesus turbas multas. Matth.

U u 3

8. 18.

8. 18. *Et accedens unus scriba* v. 19. Quâ intentione accedit? Hieronym. Chrysol. Pafchal. Euthym. Beda &c. docent: quod lucri causâ Dominum sequi voluerit. Credebat enim, quod ex tantis operibus, & miraculis, multas divitias esset accepturus; quarum se fore participem sperabat. Sed Dominus ei objicit suam paupertatem: *Filius hominis non habet, ubi caput reclinet.* v. 20. Euthymius: vulpibus, & volucris coeli, sum pauperior: neque enim receptaculum habeo; nec quantum sufficiat ad caput tantum reclinandum. Tales enim esse volo & eos, qui me sequuntur. Itaque frustra suspicatus es, & in vanum sperasti. Sylveira hic.

Illum sumens da eis pro me, &c. Matth. 17. 26. Disce paupertatis studium in Christo; utpote qui non habebat domi vel unum siclum, ad solvendum tributum; sed illum per miraculum à pisce acceperit: ut doceret; Deum per pisces, ceterasque creaturas, pauperibus spiritu providere de necessarijs; sicut providit Eliæ per corvum. Cornelius hic.

Natus est vobis hodie Salvator. Luc. 2. 11. Pauper mater, pauper filius, inops hospitium, his, qui in forma hujus Scholæ in Ecclesia militant, præbent efficax documentum. S. Cyprianus de Nat. D.

Et hoc vobis signum &c. Luc. 2. 12. Christus semper ideo fuit pauper; ut hoc signum cognoscerentur milites sui. Sed signo huic à multis contradicitur. Hugo Card. in Gen. c. 40.

Invenietis infantem. ib. Quæ est ista evangelizatio Angelica; ut ad signandum Jesu Christi D. involutum pannis, reclinatum in præsepio, clamet? suntne ista tria, infantia, pannorum involutio, situatio in præsepio, perfectæ signantia Salvatorem? ad ea signa se contulit ostendenda: quæ ostenderent, Deum humanis rebus liberum existentem. Et ingressum, & egressum, à Mundo, voluit concordare: ut in paupertate natus, in illa etiam moreretur. In Nativitate inventus est infans; & coram Pilato siluit; *ut miraretur Præses.* Matth. 27. 14. Sic natus involutus est pannis; sic mortuus Syndone involutus est. Et sicut reclinatus, & positus, est in alieno præsepio; sic positus est in alieno sepulchro. Sim. Cas. l. 1. c. 7.

Milites acceperunt vestimenta ejus &c. Joan. 19. 23. Modica vestimenta Christi nobis paupertatem insinuant: nec aurea, seu argentea zona; neque crumenæ plenæ pendentes; neque calceamenta, in ista divisione fuerunt: ut sciat, Dei Filium non quaesivisse talia super terram; exceptis, quibus se factum hominem ostendere oportebat: nec condidisse more hominum testamentum temporalium rerum; sed virtutum: super quibus non filios, aut fratres carnis, sive quosque propinquos; sed tantum suos subsequos, Mundo mortuos, reliquit hæredes. Id. l. 13. in Luc. 23. 24.

Pauper in nativitate, pauperior in vita, pauperissimus in cruce: natus enim pascum habet sac Virgineum, tegmen pannos viles. In vita verò, si tegumentum habuit, sapius in victualibus defecit. In morte & nudum invenies, &

fitientem, S. Bernardus tr. de Pass. D. c. 3. sup. *ego sum vitis.*

In hujus sponsæ (paupertatis) strictis amplexibus animam emisisti. Nec ista sanctissimæ sponsæ tuæ resurrectioni defuit: quia in ejus amplexus gloriosè resurgens, in sepulchro omne mutuatum, & adventitium, reliquisti. Hanc tecum asportasti ad cœlos, Mundanis relinquens omnia, quæ sunt Mundi. S. Bernardus f. 2. de g. Beatitude, alloquens Christum.

Num. 3.

Paupertas Sanctorum.

Scidit vestimenta sua. Job. 1. 20. Origen. hom. 1. in Job; etiam hanc vestem trado tibi; ut nihil remaneat ex omnibus, quæ tradidit mihi Deus. q. d. Deus omnibus bonis me spoliavit; ut nihil mihi restet, nisi sola vestis. Ego autem, ut me totum divino beneplacito conformem, nec ipsam hanc vestem retinere velim: hoc solò contentus, quod ad majorem adhuc paupertatem redactus sim, quam à me Deus requirat. Paoletti in Purif. B. V.

Et fraudavit de pretio agri. Act. 5. 2. Erat hoc furtum, & sacrilegium, rei Deo dicatæ. Ergo voverat plenam bonorum abdicacionem, uti Religiosi voverent paupertatem. Probatur ex verbo *fraudavit*: fraus enim non fit in re propria, sed aliena. Si enim non vovisset, fuisset tantum officiosum mendacium, non perniciosum; utpote in re propria; ideoque veniale. Sicut qui amico daret centum aureos dicens: plures darem, si haberem; at non habeo: peccat tantum mendaciò officiosò, & veniali: nec dicitur fraudare; multò minus mentiri Spiritui Sancto. Porrò si primævi Fideles, etiam conjugati, vovebant paupertatem; multò magis eam voverunt Apostoli, eorum in virtute duces. Cornelius hic.

Nè verbò quidem audet quis dicere aliquid suum: magnumque est crimen, ex ore Monachi processisse, codicem meum, tabulas meas, graphium meum, tunicam meam; dignâ poenitentia satisfactorius, si casu aliquò per subreptionem, vel ignorantiam, hujusmodi verbum de ore ejus effugerit. Joan. Cassianus de cœnob. instit. l. 4. c. 13.

Nemo tam auri, quam ipse cupidus paupertatis: nec thesauri custodiendi sollicitior ulus, quam ipse hujus Evangelicæ Margaritæ. S. Bonaventura in vita S. Francisci c. 7.

Multi hoc unò nomine libenter multa habebant, ut multa contemnerent. S. Gregor. Naz. orat. in Julianum.

P. Andreas Oviedo, à Pontifice creatus Patriarcha Æthopiæ, ibidem usque ad mortem vixit in tanta paupertate; ut proprijs manibus aratrum duceret, sereretque fruges, quas comederet. Unde revocatus à Gregorio XIII. P. literas ad eum dedit exaratas in marginibus, quos è Breviario suo præciderat; eò quòd aliam ad scribendum chartam non haberet. His enixè obsecrabat Pontificem, ut permitteret se Ecclesiæ suæ, quam sibi desponderat, usque ad finem vitæ assistere. Visis his literis illacryma-

erymatus est Pontifex, suamque illi benedictionem impertijt. Cornelius in act. c. 2.

Num. 4.

Pauper est dives, nil ei deest, quia habet Deum.

Ex Veteri.

Crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae. Gen. 41. 52. Cùm Joseph ex multa sua inopia ad magnas opes evectus, posteriori filio nomen Ephraim imponit, id est, *frugiferum.* Sylveira in Apoc. 2. 9.

Occidat unusquisq; fratrem, & amicum, & proximum suum: feceruntque filij Levi &c. Ex. 32. 27. S. Ambros. Annot. in Exodum: Sanctiora ad hoc munus eliguntur ministeria Levitarum, quorum portio Deus est. Nesciunt suis parcere, qui nihil suum norunt: quoniam sanctis omnia Deus. Spernunt ab amicis proventura bona, qui Deum possident. Seneca l. de consolat. ad Polib. adijce nunc, quod cùm semper prædices, chariorem tibi spiritu tuò Casarem esse; fas tibi non est, salvò Casare, de fortuna queri. Hòc incolumi salvi tibi sunt tui: nihil perdidisti: non tantùm siccòs oculos tuos esse, sed etiam lætos oportet. In hoc tibi omnia sunt. Adversus felicitatem tuam parum gratus es; si tibi quidquam, hòc salvò, flere permittis. Magis dic animæ, quæ Deum habet: in hoc (Deo) tibi sunt omnia, quoniam sanctis omnia Deus est. Parum refert amittere omnia, dum non perditur Deus. Did. Nis. Vit. Abr. l. 4. c. 3.

Tribus Levitica Jos. 13. 14. propriam possessionem non habebat; cæteris tamen omnibus ferè opulentior. Nam, si tribum Juda excipiamus, nulla fuit alia, quæ quadraginta octo urbes obrineret, ut Levitica. Jos. 21. 1. &c. Mendoza in 1. Reg. 1. Annot. 4. sect. 1.

Ego verò egenus, & pauper sum. Pl. 69. 6. Videamus, cùm sit cœlesti thesaurò ditissima, ubique se egenam, & pauperem dicit gloriosa paupertas. Utiq; quia Mundanas copias non habet; & intus, ubi est dives, semper ambit, semper desiderat, semper accipit; sicut dicit Apostolus: *fratres, ego me non arbitror apprehendisse.* Philipp. 3. 13. Vides meritò tales dici egenos, qui continuò acquirere gratiam divinitatis exoptant. Cassiodorus hic.

Veniat Dilectus meus in hortum suum. Cant. 5. 1. Quid clamas sponsa? hortus tibi vernat, in quo mel, lac, poma Punica, aromata, crocus; virent lilia, manant aquæ; nihil ad beatitudinem deest. Clamo, quia ille deest; quo absente nihil habeo: quò præsentem, etsi desint mihi omnia, deest nihil. Ut Jobo nihil desuit in summa rerum inopia, quia ei adfuit Deus; ità desunt mihi omnia in copia frugum, & florum; quia abest Jesus. Veniat Dilectus in hortum: alioquin hortus convertetur in desertum. Opes, nobilitas, eloquentia, plausus, deliciae, hortus sunt: sed si oratio aruit, si Christus à corde abcessit; solum mihi superest in

serico, & gloria, sepulchrum. Oliva t. 2. Strom. §. Veniat Dilectus.

Ficus non florebit. Habac. 3. 17. & addit: *ego autem in Domino gaudebo &c.* v. 18. Fatetur, se licet sibi omnia temporalia desint, dummodo Deum in anima sua habeat; spirituales lætitiæ, & consolationem, non amissurum; sed ex his omnibus laboribus victoriam reportaturum, ob eamque Deum laudaturum. Diez. conc. 2. D. 4. Epiph.

Ex Novo, & Patribus.

Apertò ore ejus invenies staterem. Matth. 17. 26. Ab ore piscis jussus est Petrus extrahere staterem: sunt enim omnes creaturæ Christi pauperibus pro crumena; quando & pisces noverunt nummos suppeditare. S. Bernardus f. 21. in Cant. non assumes Christi pauperes sola cœlestia possidere; quia ea sola audis in promissione: possident & terrena, *tantum nihil habentes, & omnia possidentes.* 2. Cor. 6. 10. Denique Fideli homini totus Mundus divitiarum est; totus planè: quia tam adversa, quàm prospera ipsius, æquè serviunt ei. Gen. 27. 28. *det tibi Deus de rore cœli, & de pinguedine terræ, abundantiam frumenti, & vini.* Bæzat. 2. l. 12. c. 1. §. 5.

Scio paupertatem tuam, sed dives es. Apoc. 2. 9. S. Andreas Ep. Cesar. ab omnibus facultatibus exutus es; interim spiritualibus copijs affluus; utpote thesaurum absconditum in pectoris agro defossum servans. Sylveira hic.

Cùm Dei sint omnia, habenti Deum nihil deerit; si Deo ipse non desit. S. Cyprianus l. de orat. Dom.

Sapientia nihil alienum, nisi quod virtuti incongruum. Quocunque accesserit, sua omnia totus Mundus possessio est: quoniam totò eò quasi suo utitur. S. Ambros. ep. 44.

Perfectus servus Christi nihil præter Christum habet: aut, si quid præter Christum habet, perfectus non est. S. Hieron. ep. 1. ad Heliodorum.

Quid habet dives, si Deum non habet? quid non habet pauper, si Deum habet? S. August. f. 1. D. 5. Trinit.

§. XV.

Paupertas lucrosa, utilis &c.

Symbole, Similitudines.

Oves, & boves. Pl. 8. 8. Oves electum populum significant Christianum. *Pasce oves meas.* Joan. 21. 17. qui ideo comparantur ovibus; quia Mundi exuvias sine aliquò sensu doloris amittunt. Nam sicut ovis tondentem se non increpat; ità nec justus cupiditatem se expoliantis accusat. Cassiodorus hic.

Dentes tui sicut greges tonsarum. Cant. 4. 2. *Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum.* Matth. 10. 16. Non assimilantur ovium dentibus, sed ovibus ipsis: quia ovium induunt proprietates; nimirum simplicitatem, inno-